

fundet meget betydelig og fra juridisk Side sagkyndig Støtte fra det ærede 4de Medlem fra 7de Kreds (Høst). Jeg kan i juridisk Henseende henholde mig til den Redegjørelse, han gav af Endringsforslaget, og af, hvorledes det overhovedet staaer i Forbindelse med den midlertidige Lov, der blev vedtaget for 3 Aar siden her i Thinget. Jeg skal ogsaa ligesom han bestemt betone, at denne Lov, som jeg tror at turde sige mødte ikke liden Modvillie her i Thinget, kun førtes igjennem af Hensyn til, at den var midlertidig, og at man vilde give Fisserne Veilighed til at opløse de Redstaber, der vel vare fuldstændig ulovlige, men som de havde bundet og ladet forsærdige i god Tro til, at de vare lovlige. Det forekommer mig altsaa, at der er al god Anledning til, da man kun med saa stor Overvindelse her fra Thingets Side gif til at give en saadan Frist paa 4 Aar, nu fuldstændig stryger den. Jeg skal med Hensyn til Hensigtsmæssigheden af denne Bestemmelse at fastslaa Limfjordens Regler om Mastevidden til at gjælde for hele Landet, henviser til, saaledes som jeg gjorde ved første Behandling, at den store Fiskerikommission, paa hvis Arbejde hele dette Lovforslag i Grunden beror, i sit Forslag under § 8 havde en fuldstændig lignende Bestemmelse, og at dette Forslag ogsaa første Gang blev fremsat i Regjeringens Lovforslag. Og end yderligere tør jeg henviser til, at Fiskerikommissionen allerede den Gang i sine Motiver til Bestemmelsen udvikler, hvorledes den i Virkeligheden maa anses for at være den efter Christian den Femtes Lov gjældende Lovbestemmelse for hele Landet. Jeg har ved tidligere Veiligheder citeret den og skal derfor ikke spille Thingets Tid med en fornyet Citeren. Der findes en meget lang Motivering af denne Bestemmelse, som Fiskerikommissionen i sin Tid har lagt særlig stor Vægt paa, og jeg skal blot citere to Linter paa to forskjellige Steder, som Kommissionen anfører til Begrundelsen af den, idet Kommissionen siger: „Naar Forbudet saaledes indskrænkes til kun at angaa Rjeb og Salg af Yngel“ — nemlig for Smaafisk — „maa det nødvendige suppleres med Masteviddebestemmelser“. Et andet Sted siges der: „Dette Resultat“ — Fredning af Yngelen — „opnaas netop, naar man sætter de for Limfjorden givne Bestemmelser som Minimumsnorm for hele Landet, idet Masterne i Limfjorden ere bundne saa smaa, som det paa nogen Maade kan tilstedes“. Denne Kommission er jo en saa sagkyndig Autoritet i dette Spørgsmaal, som man vel over-

hovedet kan finde, og min ærede Medforslagsstiller og jeg have derfor troet, at det var virkelig begrundet og fuldt tilraadeligt at stille dette Forslag til Thingets Overveielse. Da den høitærede Indenrigsminister imidlertid har henstillet til Forslagsstillerne, om de ville tage deres Forslag under fornyet Overveielse, skal jeg med stor Beredvillighed efterkomme dette Ønske. Jeg veed ikke, om min ærede Medforslagsstiller skulde være tilbøielig til at tage Forslaget tilbage, i saa Fald skal jeg ingen Modstand gjøre derimod; men jeg tror dog, det er rettest, vi undlade dette, indtil vi fra flere Sider have hørt Thingets Stemning i saa Henseende.

Indenrigsministeren (Fugerslev): Jeg vil kun gjøre en Bemærkning om dette Forslag, hvis Skjæbne nu er antydet. Til det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Magen) skal jeg først bemærke, at jeg ikke har lagt nogen særlig Vægt paa, om man vedtager 2 eller 5 Aar i § 1, jeg har blot fundet, at jeg nogenlunde maatte forsvare mit Forslag, ligesom det ærede Medlem har forsvaret sit. Jeg skal iøvrigt ganske henstille, hvad man maatte finde rigtigt at vedtage. — Jeg henviser med Hensyn til Forslaget Nr. 11 til Loven af 13de Marts 1885, og det forekom mig, at det var med Føie. Det kan jo ikke negtes, at det vistnok er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem angav som sin Motivering; men selv om det er rigtigt, er det en Kjendsgjerning, at man har en saadan Lov i dette Øieblik, og netop fordi det er en meget vigtig og indgribende Bestemmelse, anser jeg det ikke let at komme bort fra Loven. Det er ganske vist, at Fiskerikommissionen har foreslaaet den Bestemmelse, der foreligger i forskjellige Lovforslag; men efterhaanden har man vænnet sig til at søge Sikkerhedsbestemmelser andre Steder og frasaldt denne. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at jeg finder mig i at frasalde den, i og for sig kunde jeg godt sætte Pris paa den. Jeg tillader mig at sige, at Bestemmelsen om Mastevidden ganske vist har meget stor Betydning; men jeg tror ikke, at man, lige efter at man har kvitteret dem for nogle Aar siden, skal optage dem i et Lovforslag; i alt Fald skal man ikke gjøre det i dette Øieblik, hvis man overhovedet tænker paa at faae denne Lov igjennem. Jeg erkjender selvfølgelig fuldkommen, at Bestemmelsen gjaldt for hele Landet; det blev ved Dom konstateret, at dette var Tilfældet, hvad man den Gang ikke rigtig troede paa. Det var netop Grunden til, at man, naar man ikke